

C036 23/24

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37791

Kl. 37 b, 2/02

Zjednoczenie Budownictwa Wojskowego Nr 24*)
Gdynia, Polska

Sposób wykonywania płytek szklanych

Patent trwa od dnia 1 kwietnia 1954 r.

Płytki szklane składają się ze szkła o wymiarze 15x15 cm, zaprawy wapienno-cementowej oraz powłoki, barwiącej szkło. Na tylnej stronie płytki wyrobione są w zaprawie rowki, zwiększające przyczepność płytki do ściany. Płytki według wynalazku wykonuje się w ten sposób, że przykrawa się szkło o odpowiednich wymiarach, które następnie myje się i suszy, po czym nakłada się na nie powłokę barwiącą. Po stwierdzeniu, że powłoka barwiąca szkło już wyschła nakłada się na nią warstwę zaprawy wapienno-cementowej, w której po częściowym związaniu wykonywują się rowki. Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z przodu płytki, fig. 2 — widok od tyłu płytki, fig. 3 — przekrój płytki. Grubość szkła do wykonywania płytek

winna wynosić 2 mm, grubość zaprawy 4 mm. Płytki według wynalazku należy starannie układać, unikając wystających naroży i krawędzi, które mogą być powodem okaleczenia.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wykonywania płytek szklanych, znamieny tym, że szkło przykrojone o odpowiednich wymiarach myje się i suszy, a następnie powleka się powłoką barwiącą, a na nią nakłada się warstwę zaprawy wapienno-cementowej, w której po częściowym związaniu wyrabia się rowki w celu zwiększenia przyczepności płytki do ściany.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Władysław Sobol.

Zjednoczenie Budownictwa
Wojskowego Nr 24

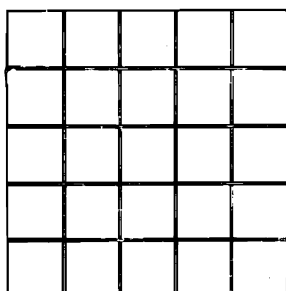

Fig. 2

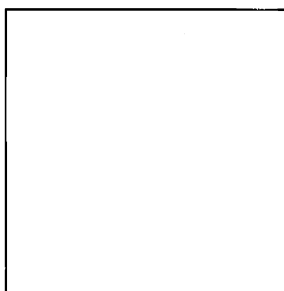

Fig. 1

Fig. 3